

РЕШЕНИЕ

№ 193

гр. Варна, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 5 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги Митев

при участието на секретаря Калина Ив. Караджова
като разгледа докладваното от Георги Митев Административно наказателно дело № 20223110204823 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Производството по делото е образувано по повод жалба от С. Б. З. ЕГН ***** против наказателно постановление № 457/11.10.2022 г., издадено от Т.В.И. - заместник-кмет на Община Варна, с което на основание чл.178е от Закона за движението по пътищата/ЗДвП/ му е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева. В жалбата се твърди, че наказателното постановление е незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон и процесуалните правила при неговото издаване, за което са изложени аргументи и се моли съда да го прогласи за нищожно, а при условията на евентуалност да го отмени изцяло.

Жалбоподателят, редовно призован, се явява лично в първото съдебно заседание. В съдебното заседание по същество не се яви, представлява се от адвокат Х. Я., редовно упълномощен. По същество адв.Я. поддържа жалбата, счита, че не е безспорно доказано извършването на нарушение, моли за отмяна на наказателното постановление и присъждане на разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от процесуален представител – юрисконсулт Стела Докова, редовно упълномощена. Преди първото съдебно заседание е депозиран в съда писмен отговор от Докова с изложени аргументи

в подкрепа на наказателното постановление. В съдебното заседание по същество Докова по същество моли съда да отхвърли жалбата и да потвърди наказателното постановление на основанията, посочени в писмения отговор.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Съдът, като анализира поотделно и в тяхната съвкупност и взаимна връзка представените по делото доказателства и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намери за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят С. Б. З. притежавал лек автомобил Рено с рег.№ В 4904 КН. На 12.09.2022 г. след обяд З. паркирал автомобила встрани от асфалтова алея, свързваща околблоковите пространства между бл.195, бл.196 и бл.66 в ж.к.Чайка в гр.Варна.

На 12.09.2022 г. свидетелят В. В. Х. старши полицай в сектор Общинска полиция при ОД на МВР Варна, бил назначен в наряд като автопатрул, заедно със старши полицай Ж.С. за времето от 08:00 часа до 20:00 часа. Около 16 часа полицейските служители посетили ж.к.Чайка във връзка със сигнал за нарушаване на обществения ред. При напускане на адреса от сигнала забелязали 3 броя автомобили, паркирани според тях в градина между блок 66, блок 195 и блок 196. Съставили глоби с фиш на трите автомобила, като св.Х. съставил глоба с фиш за лек автомобил Рено с рег.№ В 4904 КН и поставил уведомителна бележка на предния панорамен прозорец на автомобила.

Била попълнена бланка за глоба с фиш серия ОВ № *****/12.09.2022 г./приложено копие/, съставена от В. В. Х., старши полицай в сектор Общинска полиция при ОД на МВР Варна, на С. Б. З., водач на МПС Рено с рег.№ В 4904 КН за това, че като водач на МПС Рено с рег.№ В 4904 КН в гр.Варна, ж.к.Чайка до бл.66 в 16:00 часа паркирал МПС в градина – нарушение по чл.15 ал.7 от ЗДвП, за което на основание чл.186 вр.чл.178е от ЗДвП му наложил глоба в размер на 50 лева.

З. депозирал до началника на сектор Общинска полиция при ОД на МВР Варна писмено възражение срещу глобата с фиш рег.№ ЗК22002069ВН/13.09.2022 г./приложен оригинал/. В него З. потвърждава, че той е собственик на лек автомобил Рено с рег.№ В 4904 КН и че на 12.09.2022 г. той е паркирал автомобила в ж.к.Чайка между бл.195 и бл.196 на обособено за паркиране място, а не в градина в близост до бл.66. Моли да бъде анулиран фиша, а в условията на евентуалност да се приеме, че не е съгласен с констатациите и да му бъде съставен АУАН. Към възражението З. приложил разпечатка от сайта на Агенцията по геодезия, картография и кадастър със скица на района.

С писмо рег.№ ЗК22002069ВН_001ВН/приложен оригинал/ във връзка с

подаденото възражение З. бил поканен на 27.09.2022 г. да се яви в Общинска полиция при старши полицай Й. Х. за съставяне на акт.

На 27.09.2022 г. Й. Ю. Х. – старши полицай в сектор Общинска полиция при ОД на МВР Варна, съставила акт за установяване на административно нарушение/АУАН/ серия ОВ № 00001308/приложен оригинал/ против С. Б. З. за това, че на 12.09.2022 г. около 16:00 часа в гр.Варна, ж.к.Чайка до блок 66 е паркирал лек автомобил Рено с рег.№ В 4904 КН в градина. В АУАН е посочено, че се издава въз основа на глоба с фиш серия ОВ № *****/12.03.2022 г. Актосъставителката квалифицирала нарушението по чл.15 ал.7 от ЗДвП. АУАН е предявен на същата дата на З., който записал като възражение „имам поддържам възраженията с/у фиша. бл.66 се намира на повече от 100 м. от мястото на паркиране“, подписал акта и получил копие от него.

На 27.09.2022 г. Й. Ю. Х. – старши полицай в сектор Общинска полиция при ОД на МВР Варна, изготвила справка до заместник-кмета на Община Варна Т.И./приложено копие/, в която предлага глоба с фиш серия ОВ № *****/12.09.2022 г. на името на С. Б. З. да бъде анулирана, тъй като З. оспорва глобата с фиш и е съставен АУАН серия ОВ № 00001308 за същото нарушение.

На 06.10.2022 г. е изготвена докладна записка от В. В. Х./приложен оригинал/. В нея той отразил, че след напускане на адрес по сигнал за нарушаване на обществения ред в ж.к.Чайка забелязали в мисления триъгълник между блок 66, блок 195 и блок 196 три броя автомобили, паркирани в градина, съставили глоби с фиш, като той съставил за лек автомобил Рено с рег.№ В 4904 КН и поставил уведомителна бележка на преден панорамен прозорец. Записал във фиша като адрес ж.к.Чайка до бл.66, защото автомобилът се намирал по-близо до блок 66, отколкото другите два блока от мисления триъгълник. В докладната записка е отразено, че прилага 1 брой снимка на местоположението. Тъй като към докладната записка в административно-наказателната преписка не бе приложена снимка на местоположението, тя бе изисквана от началника на Общинска полиция гр.Варна. С писмо рег.365000-58503/22.12.2022 г. на директора на ОД на МВР Варна се уведомява съда, че В. В. Х. не е изготвял снимка на извършеното нарушение и такава не е приложена към изготвената от него докладна записка, а само е фиксирал местоположението на извършеното нарушение чрез снимка от мобилното приложение Google-maps, която е приложена към докладната записка и заверено копие от която е приложена и към писмото.

Въз основа на така съставения акт е издадено и обжалваното наказателно постановление № 457/11.10.2022 г., издадено от Т.В.И., заместник-кмет на Община Варна/приложен оригинал към административно-наказателната преписка/. Като описание на фактическата обстановка, свързана с нарушението, в наказателното постановление фигурира, че З. като водач на МПС - на 12.09.2022 г. около 16:00 часа в

гр.Варна, ж.к.Чайка до блок 66 извън обозначените за това места паркирал лек автомобил Рено с рег.№ В 4904 КН в градина. Посочено е, че по АУАН са постъпили възражения, които са обсъдени и не са приети. Административно-наказващият орган е квалифицирал нарушението на въззивника по чл.15 ал.7 от ЗДвП и на основание чл.178е от ЗДвП му наложил административно наказание глоба в размер на 50 лева.

В съдебно заседание бе разпитана в качеството на свидетел актосъставителката Й. Ю. Х.. Според нейните показания тя е само актосъставител и не е присъствала при установяване на нарушението. Не е имало снимка на самото нарушение, към докладната записка на колегата ☐ била приложена снимка от Гугъл мапс от местоположението на нарушението с отбелязана точка на мястото на нарушението. Преди това е бил съставен фиш, който бил оспорен от нарушителя и затова тя съставила акт.

В съдебно заседание бе разпитан в качеството на свидетел старши полицай в сектор Общинска полиция при ОД на МВР Варна В. В. Х., установил нарушението и съставил глоба с фиш серия ОВ № *****/12.09.2022 г. Той свидетелства, че забелязали три броя автомобили, паркирани в градина между блок 66 и блок 194 в ж.к.Чайка, но по-близо до бл.66. Съставили глоби с фиш, като той съставил за лек автомобил Рено, поставил уведомителна бележка на предния панорамен прозорец и тръгнали. Относно посочената от него в докладната му записка фотоснимка обяснява, че това е било свалено от Гугъл мапс приложение за точното място на нарушението, което той обозначил с габърче на разпечатката на схемата. Той определил мястото, на което били паркирани автомобилите, като градина, защото около тях имало растителност – дървета и храсти и те били паркирани върху тревна площ на около метър от асфалтовата алея между блоковете.

От въззивника бяха представени в съдебно заседание и приети разпечатки от кадастралната карта и кадастралните регистри от Агенция по геодезия, картография и кадастър.

От Агенцията по геодезия, картография и кадастър бе изискана от съда писмена справка, от която да е видно според действащия ПУП какво е предназначението и начинът на ползване на имота между блокове № 66 и № 196 в ж.к.Чайка и по-точно мястото посочено като точка 1351-52-939 към 12.09.2022 г. С писмо изх.№ 20-1671 от 13.01.2023 г. на началника на СГКК-Варна са предоставени извадка от кадастралната карта и кадастралните регистри на имот с идентификатор 10135.2562.182, като по отношение на действащи регулационни планове информация следва да предостави Община Варна, Район Приморски.

От Община Варна, Район Приморски, бе изискана от съда писмена справка, от която да е видно според действащия ПУП какво е предназначението и начинът на ползване на имота между блокове № 66 и № 196 в ж.к.Чайка и по-точно мястото

посочено като точка 1351-52-939 към 12.09.2022 г., представлява ли част от парк, градина, детска площадка, било е разрешено това място за паркиране на пътни превозни средства и справка за поставените пътни знаци в района. С писмо рег.№ РД23000163ПР_001ПР/09.01.2023 г. кмета на Район Приморски при Община Варна уведомява съда, че мястото между бл.66 и бл.196 в ЖК Чайка е работна точка от геодезическа мрежа, не е част от плановете, с които районната администрация разполага, поради което няма как да се определи къде попада. Към писмото е приложено заверено копие от ПУП-ПРЗ на ЖК Чайка в областта на имота.

Горната фактическа обстановка съдът приема за установена чрез показанията на свидетелите Й. Ю. Х. и В. В. Х., както и от писмените доказателства, подробно изброени по-горе и приобщени на основание чл.283 от НПК.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Съдът кредитира свидетелските показания на Й. Ю. Х. като обективни и подкрепящи се от писмените доказателствени средства, като отчита факта, че тя единствено е съставила АУАН, без да е присъствала при установяване на нарушението.

Съдът не кредитира показанията на св.В. В. Х. в частта им относно констатацията, че мястото, на което е бил паркиран автомобила на въззивника З. представлява градина, защото се базира на общи житейски критерии и негови субективни възприятия, а не на нормативно установени факти.

Съдът кредитира изцяло и приобщените писмени доказателствени средства като обективни, непротиворечиви, взаимно допълващи се и представящи в хронологичен ред събитията.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Съдът, като взе предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

По допустимостта на въззивната жалба:

Наказателното постановление е връчено лично на М.С., тъща на въззивника, на 17.11.2022 г., видно от известието за доставяне/приложен оригинал/, жалбата срещу него е входирана в Община Варна на 21.11.2022 г., видно от печата върху нея.

Спазен е четиринадесетдневния срок по чл.59 ал.2 от ЗАНН, жалбата е подадена в срока на обжалване от процесуално легитимно лице, срещу административен акт, подлежащ на обжалване, пред компетентния районен съд по местоизвършване на деянието, поради което същата е процесуално допустима.

По компетентността на актосъставителя и административно-наказващия орган:

АУАН е издаден от компетентен орган - Й. Ю. Х. – старши полицай в сектор Общинска полиция при ОД на МВР Варна. Съгласно изискванията на чл.189 ал.1 от ЗДвП актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в този закон. Със заповед № 4129/05.11.2018 г. на кмета на Община Варна е определена като служба за контрол по чл.167 ал.2 от ЗДвП звено/група/ Общинска полиция. Като служител в Сектор Общинска полиция Х. е била компетентна да съставя АУАН по ЗДвП.

Наказателно постановление № 457/11.10.2022 г. е издадено от компетентен орган – Т.В.И., заместник-кмет на Община Варна. Съгласно изискванията на чл.189 ал.12 от ЗДвП наказателните постановления се издават от кметовете на общините или от определени от тях длъжностни лица съобразно тяхната компетентност. Със заповед № 0506/07.02.2020 г. на кмета на Община Варна/приложено копие/ е възложено на Т.В.И. – заместник-кмет на Община Варна да подписва наказателни постановления по актове, съставени за установени административни нарушения по Закона за движението по пътищата. От писмо рег.№ ЗК22025927ВН_001ВН от 08.12.2022 г. на секретаря на Община Варна е видно, че към дата 11.10.2022 г. Т.В.И. е заемал длъжността „заместник-кмет“ на Община Варна. Действително в заповед № 0506/07.02.2020 г. на кмета на Община Варна в т.3 е посочено, че при изготвяне на наказателните постановления за административнонаказващ орган следва да се изписва името и длъжността на заместник-кмета Тодор В.Иванов, а под подписа изрично да се отбелязва номера на тази заповед. В атакуваното наказателно постановление не е изписано в края името на заместник-кмета и не е посочен номера на заповедта за възлагане на правомощия, но в началото на постановлението са изписани трите имена на издателя и това не е съществено процесуално нарушение, довело до нарушаване на правото на защита на привлеченото към административно-наказателна отговорност лице.

По процесуалния закон:

Само редовно съставени от административните органи актове, при спазване на изискванията за форма, съдържание и процедура могат да бъдат основание за налагане на административно наказание.

Съдът счита, че в хода на административно-наказателното производство по издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до нарушаване на правото на защита на привлеченото към административно-наказателна отговорност лице, но неправилно е приложен материалния закон, което води до незаконосъобразност на наказателното постановление и съответно до неговата отмяна.

Разпоредбите на [чл.40 ал.2](#) и [чл.43 ал.1](#) от ЗАНН са спазени, доколкото АУАН е

съставен в присъствието на двама свидетели, единият очевидец при установяване на нарушението, а другият свидетел по съставянето на акта, в присъствие на нарушителя, като препис от АУАН е връчен по законоустановения ред.

АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление са съставени в сроковете по чл.34 ал.1 и 3 от ЗАНН. Както в АУАН, така и в наказателното постановление се съдържат обстоятелства и факти, които в достатъчна степен описват нарушението, вменено във вина на въззивника, посочени са дата и място на извършване, както и нарушените законови норми. Наказателното постановление е надлежно връчено на жалбоподателя. Както АУАН, така и наказателното постановление отговарят на [чл.42](#) и респективно [чл.57](#) от ЗАНН.

Предвид изложеното съдът счита, че в хода на административно-наказателното производство по издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност на наказателното постановление и съответно до неговата отмяна.

По материалния закон:

Съдът счита, че неправилно е приложен материалния закон. В наказателното постановление е посочено, че е нарушена разпоредбата на чл.15 ал.7 от ЗДвП. Съгласно тази норма се забранява преминаването и паркирането на пътни превозни средства в паркове, градини и детски площадки в населените места извън обозначените за това места.

За да се осъществи нарушение на тази разпоредба е необходимо да са налице няколко кумулативно дадени елемента. На първо място мястото, където е паркиран автомобила, трябва да представлява парк, градина или детска площадка. На второ място паркирането на пътното превозно средство трябва да е паркирано извън обозначените за това места. Липсата на който и да е елемент води до несъставомерност на деянието. В случая не е налице един от елементите, а именно мястото, на което е бил паркиран лекия автомобил на въззивника, да притежава качеството на градина, както е посочено в АУАН и наказателното постановление.

В ЗДвП няма легално определение за градина.

Според Уикипедия градината е земна площ, в повечето случаи на открито, предназначена за садене и отглеждане на [растения](#).

Според тълковен речник на българския език градина е:

1. Място, където се отглеждат растения, цветя, зеленчуци, овощни дървета.
2. Парк в селище.

Доколкото Законът за движение по пътищата не съдържа легална дефиниция на понятията, ползвани от чл.15 ал.7 и чл.178е – паркове и градини, установената съдебна практика приема, че преценката за извършено нарушение по [чл.15 ал.7 от ЗДвП](#) следва да бъде на правена с оглед специалните норми на [Закона за устройство на територията/ЗУТ/](#). Съобразно нормата на [чл.61](#) и [чл.62 от ЗУТ](#) посочените обекти (паркове и градини) съставляват озеленени площи за широко обществено ползване - основа на зелената система на територията на общините и предвидени като местоположение и площ с подробните устройствени планове. Съгласно [чл.103 ал.3 от ЗУТ](#), подробните устройствени планове определят конкретното предназначение и начин на устройство на отделните поземлени имоти, обхванати от плана, а по силата на [чл.107 ал.1 от ЗУТ](#) с Общия устройствен план на град с неговото землище или на селищно образувание с национално значение се определят "територии за паркове и

градини". За осъществяването на нарушение по [чл.15 ал.7 от ЗДвП](#) следва да е налице озеленена площ, която е предвидена с плана като парк или градина, като същата следва да е реализирана реално, тъй като ако планът в тази му част не е осъществен на практика, няма да е налице парк или градина.

От представените от Служба по геодезия, картография и кадастър-Варна извадка от кадастралната карта и кадастралните регистри на имот с идентификатор 10135.2562.182 е видно, че се касае за поземлен имот държавна собственост в урбанизирана територия, с начин на трайно ползване комплексно застрояване, в който на различни физически и юридически лица са предоставени идеални части на собственост и е учредено право на строеж.

От представената от Община Варна, Район Приморски заверено копие от ПУП-ПРЗ на ЖК Чайка в областта на имота е видно, че мястото, посочено като местоизвършване на нарушението, попада в имот, предназначен за комплексно жилищно строителство.

От събраните доказателства по несъмнен и категоричен начин се установи, че процесното място на паркиране попада в имот, който е с начин на трайно ползване комплексно застрояване, без наличието на каквито и да било данни за предвидено озеленяване в същия. С оглед последното, недоказани остават описаните в обжалваното в наказателното постановление факти за паркиране в градина.

Предвид изложеното състава на съда намира, че посоченото междублоково пространство няма характеристики нито на градина, нито на тревна площ, поради което вмененото във вина на въззивника 3. нарушение по [чл.15 ал.7 от ЗДвП](#) не е извършено.

От така установените факти, че мястото на паркиране в междублоковото пространство няма характеристики на парк, градина, детска площадка, определена само за пешеходци площ или неразрешено място върху тротоар, съдът стига до правният извод за липсата на осъществен от обективна страна състав на административно нарушение по [чл.15 ал.7 е от ЗДвП](#). Неправилното приложение на материалния закон води до незаконосъобразност на наказателното постановление и е самостоятелно основание за отмяна му.

ПО ВЪЗЗИВНАТА ЖАЛБА :

Съдът остави без разглеждане молбата на въззивника, направена с въззивната жалба, в частта за прогласяване на наказателното постановление за нищожно. В производството по обжалване на наказателните постановления по реда, предвиден в ЗАНН, съдът може да потвърди, да измени или отмени наказателното постановление, но не и да прогласява неговата нищожност. Поради това молбата на въззивника в тази ѝ част е процесуално недопустима.

Съдът не приема възражението на въззивника, направена с въззивната жалба, в частта за допуснато съществено процесуално нарушение тъй като уведомлението по чл.186 ал.3 от ЗДвП не съдържащо задължителните реквизити по закон, тъй като такова уведомление не е приложено към административната преписка и не е представено от въззивника, което прави невъзможна преценката за наличието на изискуемите в него реквизити.

Съдът не приема възражението на въззивника, посочено във въззивната жалба, че наказателното постановление е издадено и подписано от лице без представителна власт. По-горе съдът изложи своите изводи относно компетентността на административно-наказващия орган.

По отношение на възражението на въззивника, посочено във въззивната жалба, че обжалваното наказателно постановление е издадено въз основа на незаконосъобразен АУАН, тъй като той не е нарушил разпоредбите на ЗДвП, съдът взе отношение в правните изводи по приложение на материалния закон.

Съдът не приема възражението на въззивника, посочено във въззивната жалба, че е налице несъответствие между описанието на нарушението в издадения фиш и съставения АУАН. И в издадения фиш, и в АУАН нарушението е описано като паркиране на МПС в градина, поради което не е налице твърдяното несъответствие.

□

ПО РАЗНОСКИТЕ:

От процесуалния представител на въззивника е направено искане за присъждане на адвокатско възнаграждение за безплатно оказана адвокатска помощ съгласно чл.38 ал.3 от Закона за адвокатурата.

В съдебно заседание бяха представени договор за правна помощ и съдействие и адвокатско пълномощно/л.46/, в който е посочено, че адвокатската помощ се оказва от адвокат Х. Я. безплатно на основание чл.38 ал.1 т.3 от Закона за адвокатурата – на друг юрист.

По силата на чл.63д ал.1 от ЗАНН в производства пред районния и административния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административно-процесуалния кодекс/АПК/.

В АПК въпросът за разноските е третиран в чл.12 ал.3 според която по производствата по този кодекс не се събират държавни такси и не се заплащат разноски, освен ако това е предвидено в него или в друг закон, както и в случаите на обжалване на административни актове по съдебен ред и при предявяване на иск по този кодекс. В чл. 143 ал.1 е регламентиран случая, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт - тогава държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ.

Съгласно чл.38 ал.1 т.3 от Закона за адвокатурата адвокатът може да оказва безплатно адвокатска помощ на друг юрист, като според ал.2 на същия член съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл.36 ал.2 и осъжда другата страна да го заплати.

Съгласно чл.36 ал.2 от Закона за адвокатурата размерът на адвокатското

възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. В случая това се явява Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения/наричана по-нататък Наредбата/.

Правото на адвоката да окаже безплатна адвокатска помощ на лице по чл.38 ал.1 т.3 от Закона за адвокатурата е установено със закон. Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно чл.38 ал. 2 от Закона за адвокатурата адвокатът, оказал на страната безплатна правна защита, има право на адвокатско възнаграждение в размер, определен от съда, което възнаграждение съдът присъжда на адвоката. Съгласно константната съдебна практика, за да упражни адвокатът това свое право, е достатъчно да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че договореното възнаграждение е безплатно на основание чл.38 ал.1 т.3 от Закона за адвокатурата.

Следователно в случая съдът следва да определи размера на адвокатското възнаграждение.

В чл.7 ал.2 т.1 от Наредбата е посочено, че за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес до 1000 лева възнаграждението е 400 лв.

Съобразявайки се с всички посочени нормативни разпоредби съдът стига до извода, че в конкретния случай минималния размер на адвокатското възнаграждение за един адвокат е 400 лева. Според спецификата на настоящия случай – отмяна на наказателното постановление, участието на адвокат в едно съдебно заседание без разпит на свидетели, специфичната материя, изискваща време и усилия за преглед и усвояване на нормативната база и практиката по нея и ръководейки се от принципа за разумно остойностяване на положения труд, прецененото с оглед на правната и фактическа сложност на случая съдът счита, че в случая справедливо адвокатско възнаграждение за въззивника е в размер на 400 лева.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

Отменя наказателно постановление № 457/11.10.2022 г., издадено от Т.В.И., заместник-кмет на Община Варна, с което на С. Б. З. ЕГН *****, на основание чл.178е от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева за извършено нарушение на чл.15 ал.7 т.4 от Закона за движението по пътищата.

Оставя без разглеждане въззивната жалба на въззивника в частта за

прогласяване на наказателното постановление за нищожно като процесуално недопустима.

Осъжда Община Варна да заплати на заплати на адвокат Х. С. Я. сумата от 400 лева адвокатско възнаграждение за оказана адвокатска помощ по чл.38 ал.1 т.3 от Закона за адвокатурата.

Да се изпратят съобщения на С. Б. З. чрез адвокат Х. С. Я. и на Община Варна, че решението е изготвено.

Решението подлежи на касационно обжалване с касационна жалба в четиринадесетдневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено, пред Административен съд Варна по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

След влизане в сила на решението административно-наказателната преписка да се върне на Община Варна.

Съдия при Районен съд – Варна: _____